

8
въ миръ и любовъ — той трѣбва да
/прости
на всѣкиго, това що го засѣга:
въ забвение враждата да остави.
Падайте се единъ на другъ ржка
и братски се сближете отъ сърце...
Помнете, че чрезъ прошка могатъ само
гърдитъ ни да дишатъ по-свободно;
че хора сме — и често ний грѣшимъ,
че длѣжни сме на грѣшния да простимъ..
/настава мълчание/

А на тебе Майсторе азъ ще кажа:
За насъ си ти великата надежда —
свещенната надежда, що гърди
затопля днесъ. Че само единъ ти
чрезъ милостъта на Султанъ Селимъ Вто-
/ри

ще да успѣемъ та църква и ние
да имаме. Че тебъ е Богъ избралъ
къмъ новъ животъ народъ да поведешъ!
Направиш ли това добро голѣмо —
безсмъртенъ си. И твойто има славно
презъ вѣкове ще свѣте като лжчъ
изпратенъ ни отъ наший Богъ Отецъ.

Чуватъ се гласове: Аминъ, Аминъ!...

Гласътъ на Майсторъ Лаля:

Разбирамъ ви многострадални братя
и мои сестри. Молбата ви човѣшка
и моя е! Е ако въ Едрене
отивамъ азъ, не славата е що
ме блазни тамъ... За околници е слава.
На Майстора едничката утѣха
е да успѣй на своя милъ народъ
сждбата му съ нѣщо да облекчи.

Гласътъ на свѣщинника:

Така, така!... Тогазъ едно остава:
Предъ гроба на своята скжпа майка —
и ти и ний обедъ да си дадемъ,
и закълнемъ, че вѣрни до край ний
останемъ ще на своитѣ обещания:
Вси за единъ и единъ за всички
да се стремимъ, та въ наший роденъ
да вдигнеме на Бога свѣтълъ храмъ...
/край
/запѣва/ Осана Вишнихъ...